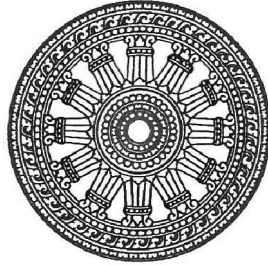

บุคคลผู้ถูกห้ามบวชเป็นพระภิกษุ

คำชี้แจง

อาตมาได้รับคำถามจากหลายท่านอยู่บ่อยๆ ในทำนองว่าคนที่บวชไม่สมบูรณ์หรือผู้ที่มีใจสับสน เช่นกายเป็นชายแต่ใจเป็นหญิง หรือพวกคนสองเพศ หรือบางทีก็เรียกว่าเกย์ ภาษาไทยเราเรียกว่า “กะเทย” คนพวกนี้บวชได้ไหม? อาตมาได้ชี้แจงว่า ตามพระวินัยกล่าวไว้ว่าบวชไม่ได้ แม้บวชแล้วก็ไม่เป็นพระหรือเณร รู้เมื่อไรก็ให้เขาสึกเสีย ถ้าเขามีศรัทธาก็ให้เขานุ่งขาวห่มขาวรักษาสิกขาบท ๕ - ๘ หรือรักษากุศลกรรมบถ ๑๐ ก็จะเกิดกุศลมหาศาล เป็นเหตุเป็นปัจจัยในภพภาคหน้าต่อไป

เขาก็เล่าให้ฟังว่า เห็นมีบวชกันอยู่ทั่วไปในที่ต่างๆ บางแห่งอยู่กันเป็นหมู่เป็นกลุ่มก็มี อาตมาก็บอกว่า นั่นเพราะว่าอุปัชฌาย์ไม่ทราบ หรือผู้ที่บวชไม่ทราบประเพณีของวินัยของพระพุทธเจ้าก็ได้ แต่เมื่อทราบก็ต้องชี้แจงให้เขาได้รับรู้ ให้เขาสึกเสียหรือสร้างกุศลกรรมอย่างอื่น ยังมีทางที่ก่อให้เกิดบุญกุศลมากมาย แต่ถ้าเขายังฝืนอยู่ในธรรมวินัยนี้มีแต่เสื่อม และเป็นบาปมากๆ เมื่อพระภิกษุผู้มีศีลต้องกราบไหว้หรือทำสามัคคีธรรมเขาในเวลาเมื่อเข้าร่วมทำสังฆกรรมกับหมู่พระภิกษุ นอกจากจะทำสังฆกรรมให้วิบัติ บวชพระไม่เป็นพระ ทำสังฆกรรมเป็นคณะปุรณะ ทำให้กรรมกำเริบคือเสียใช้ไม่ได้อีกด้วย

ดังนั้นผู้ที่ทราบจงช่วยกันชี้แจงและบอกกล่าวให้รู้กัน เพื่อช่วยกันกำจัดเสี้ยนหนามของพระศาสนาให้ออกไปให้หมด เพื่อสังคมมณฑลจะได้บริสุทธิ์ต่อไป.

“โพธิสัตตะ”

เรียบเรียงข้อความใหม่บางส่วนโดย พระวัชพล ปภาโต

.....

บุคคลที่พระพุทธเจ้าห้ามบวชโดยเด็ดขาด

อภัพบุคคลเหล่านี้ ต้องห้ามบวชเพราะเพศบกพร่องก็มี เพราะประพฤติดิตพระธรรมวินัยก็มี เพราะประพฤติดิตต่อ (ผู้ให้) กำเนิดของเขาเองก็มี.

จำพวกมีเพศบกพร่องนั้น คือ **บัณฑิต** ที่แปลว่ากะเทย, **อุกโตพญฺญชนก** ที่แปลว่าคนมีทั้ง ๒ เพศ

กะเทย นั้นได้ความตามบาลีและอรรถกถาว่า ได้แก่ชายมีราคะกล้ำ ประพฤตินอกจารีตในทางเสพงามและยั่ววนชายอื่นให้เป็นเช่นนั้น

ชายผู้ถูกตอน (ขันที) ก็ห้ามอุปสมบทเหมือนกัน คนชนิดนี้เป็นที่รังเกียจของคนอื่นในทางกามารมณ์

อุกโตพญฺญชนก คือคนมี ๒ เพศ เป็นหญิงก็มี เป็นชายก็มี

จำพวกคนทำผิดต่อพระศาสนา นั้นแสดงไว้ ๗ ประเภท คือ คนฆ่าพระอรหันต์, คนผู้ข่มขืนภิกษุณี, คนลักเพศ, ภิกษุไปเข้ารีตเดียรัจฉาย (ทั้งที่ยังเป็นภิกษุอยู่ สึกแล้วมาบวชใหม่ก็ห้าม), ภิกษุต้องปาราชิกละเพศไปแล้ว, ภิกษุผู้ทำสังฆเภท, คนทำร้ายพระศาสดาจนถึงห่อพระโลหิต

คนลักเพศ นั้นคือถือเพศภิกษุเอาเองด้วยตั้งใจจะปลอมเข้าอยู่ในหมู่ภิกษุ เช่นปลอมตัวว่าบวช ปลอมเข้าอยู่ในหมู่ภิกษุ

ภิกษุไปเข้ารีตเดียรัจฉาย นั้นเพ่งเอาผู้ไปเข้ารีตทั้งที่กำลังเป็นภิกษุ คฤหัสถ์เข้ารีตหรือภิกษุสึกแล้วจึงเข้ารีต ไม่จัดเข้าในข้อนี้

คนผู้ทำสังฆเภท หมายถึงเอาภิกษุผู้มีสังวาสเสมอกัน ภายหลังแตกจากสงฆ์ไปตั้งคณะหนึ่งต่างหาก มีพระเทวทัตเป็นตัวอย่าง การจัดภิกษุผู้ทำสังฆเภทเป็นอภัพบุคคลนั้น ความว่า แม้ภิกษุนั้นกลับใจมาขอบวชเข้าหมู่อีก ก็ห้ามมิให้รับเข้าบวชเป็นเด็ดขาด

คนทำผิดต่อกำเนิดของตน นั้น คือ คนฆ่าพ่อฆ่าแม่

อภัพบุคคลเหล่านี้ ถ้ารู้มาก่อนก็ไม่พึงให้อุปสมบท(บวช) แต่ถ้าให้บวชแล้วเพราะไม่รู้ เมื่อภายหลังรู้ พึงให้สึกเสีย

มีปัญหาถามว่า ในบาลีห้ามมิให้อุปสมบท แต่จะให้เพียงบรรพชา (บวชเณร) จะได้ไหม? มีคำเฉลยว่า การบรรพชาทรงอนุญาตสำหรับคนมีอายุหย่อน ๒๐ ปี คือผู้ยังเป็นเด็กเท่านั้น เป็นเบื้องต้นแห่งการบวช ผู้ที่ถูกห้ามอุปสมบทจึงถูกห้ามไปถึงการบรรพชาด้วย

คนเคยต้องปาราชิก เมื่ออุปชฌาย์ไม่รู้และให้บวชไปแล้ว ต่อมารู้ในภายหลังพึงให้สึกเสียจากเพศพระ.

ยังมีคนผู้ต้องห้ามอยู่อีก

จำพวกคนถูกห้ามไม่ให้รับบรรพชา (บวชเณร) จัดเป็น ๘ พวก ดังนี้ :-

๑. คนมีโรคอันจะติดต่อกัน โรคไม่รู้จักหาย โรคเรื้อรัง ได้แก่โรคเรื้อน มาว่าโรคฝี เช่นฝีดาษและสุกใส หัด โรคกลาก โรคพยาธิ โรคหิด โรคลมบ้าหมู โรคเป็นผลแห่งบาป โรคเรื้อรังเช่นริดสีดวงและกามโรค โรคอัมพาต โรคเอดส์ คนเป็นโรคเหล่านี้ที่รักษาหายเป็นปกติแล้ว รับประทานได้.

๒. คนมีอวัยวะบกพร่อง คือ มือขาด เท้าขาด ทั้งมือและเท้าขาด หูขาด จมูกขาด ที่ทั้งหูทั้งจมูกขาด นิ้วมือนิ้วเท้าขาด.

๓. คนมีอวัยวะไม่สมประกอบ คนมีมือเป็นแผ่น คือนิ้วมือไม่ได้เป็นง่าม มีหนังติดกันระหว่าง คนค่อมคือมีหลังโก่ง คนเตี้ยคือเตี้ยกว่าคนปกติ คนคอพอก คนตีนปุก คนแปลกประหลาดเพี้ยน (ในทางเสีย) คือ สูงเกินบ้าง ต่ำเกินบ้าง ดำเกินบ้าง ขาวเกินบ้าง ผอมเกินบ้าง อ้วนเกินบ้าง มีศีรษะใหญ่เกินบ้าง มีศีรษะหลิมเกิน คนที่แก้หายเช่นคนมีมือเป็นแผ่น เมื่อตัดหนังตกแต่งให้เป็นปกติ ไม่ห้ามบรรพชา.

๔. คนพิการ คนตาบอดตาใส คนง่อย คือมีมือหงิกบ้าง มีเท้าหงิกบ้าง มีนิ้วหงิกบ้าง คือมีเท้าหรือขาพิการ เดินไม่ปกติ คนตาบอดมืด คนใบ้ คนหูหนวก คนทั้งบอดทั้งใบ้ คนทั้งบอดทั้งหนวก คนทั้งใบ้ทั้งหนวก คนทั้งบอดทั้งใบ้ทั้งหนวก.

๕. คนทุพพล คือคนแก่อ่อนแอ (ทำงานไม่ไหว) คนเปลี้ย คนมีอิริยาบถขาด หรือที่เรียกว่าเส้นประสาทพิการ.

๖. คนมีเกี้ยวข้อง คือคนที่พ่อแม่ไม่ได้อนุญาต เป็นราชกัญ คือข้าราชการอันพระราชาเลี้ยง ตรงกับข้าราชการอยู่ในตำแหน่งได้รับพระราชทานเงินเดือนหรือเบี้ยเลี้ยง คนมีหนี้สิน คนเป็นทาส คนจำพวกนี้ทำหากภาระให้สิ้นสุดหรือสะสางแล้วก็สามารถบวชได้ เช่นบุตรได้รับอนุญาตจากมารดาบิดา ราชกัญได้รับอนุญาตจากพระราชาหรือเจ้าหน้าที่เหนือตน คนมีหนี้สินใช้หนี้เสร็จแล้ว คนเป็นทาสได้รับปลดเป็นไทแล้ว รับประทานได้.

๗. คนเคยถูกอาชญาหลวง มีหมายปรากฏอยู่ คือคนถูกเขียนหลังลาย คือมีรอยแผลเป็นที่หลัง คนถูกสักหมายโทษ.

๘. คนประทุษร้ายความสงบ คือโจรผู้ร้ายที่ขึ้นชื่อโด่งดัง คนโทษหนีเรือนจำ คนทำผิดมีหมายไว้ คนเหล่านี้ถูกห้ามบรรพชาแล้ว ก็เป็นอันถูกห้ามอุปสมบทด้วย.

บุคคลผู้ห้ามให้บวชตามหลักฐานอรรถกถาจารย์

๑. ปณทกาทิ อุตสนสกลีเสสา อวุปสนตปริพาหา นปฺสกา บุคคลที่ไม่ใช่ชายหรือหญิง มีกิเลสแน่นหนา มีความเร่าร้อนกลัดกลุ้มอยู่เสมอ เรียกว่า “บัณเฑาะก์” หรือกะเทย

๒. เต ปริพาหาภิกฺขุตา เยน เกณจิ สทฺธิ มิตฺตภาวํ ปตฺถเนติ กระเทยเหล่านั้น (ที่มีนิสัยชอบพวกเพศเดียวกัน) เมื่อถูกราคะครอบงำแล้วปรารถนาเป็นมิตรกับพวกผู้ชายบางคน

อรรถกถาจารย์แบ่งกะเทยไว้ ๕ ประเภท คือ

๑. อาสิตตบัณเฑาะก์ (ยสฺส ปเรสํ องฺคชาตํ มุขเณ คเหตฺวา อสุจฺจिํ อาสิตฺตสฺส ปริพาหโ วุปสมติ อโย อาสิตฺตปณฺทโก) หมายความว่า กะเทยพวกที่ชอบใช้ปากอมองคชาตของผู้อื่น ความเร่าร้อนสงบไปเมื่อถูกน้ำอสุจิรั่วรดแล้ว พวกนี้เรียกว่า อาสิตตบัณเฑาะก์

๒. อุตฺตฺยบัณเฑาะก์ (ยสฺส ปน ปเรสํ อชฺฌาจาโร ปสฺสโต อุตฺตฺยยาย ปริพาหโ วุปสมติ อโย อุตฺตฺยปณฺทโก) หมายความว่า กะเทยพวกที่เห็นคนอื่นเขาประพฤติก่อล่วงประเวณี หรือเห็นคนอื่นเขาเสพสังวาสกันความเร่าร้อนด้วยราคะที่ฟุ้งขึ้นของเขาก็สงบไป พวกนี้เรียกว่า อุตฺตฺยบัณเฑาะก์ (พวกชอบแอบดู)

๓. โอปัฏกมฺยบัณเฑาะก์ (ยสฺส อุปัฏกเมน พิชานํ อปณฺีตานิ อโย โอปัฏกมฺย ปณฺทโก) หมายความว่า กะเทยพวกที่ถูกตอนแล้ว ถ้าเป็นประเพณีเก่าของจีนคือพวกขันที คือคนพวกที่ถูกเขาควักเอาอวัยวะออกแล้ว (น่าจะตัดออก) พวกนี้เรียกว่า โอปัฏกมฺยบัณเฑาะก์

๔. ปักขบัณเฑาะก์ (เอกจฺโจ ปน อุกุสลวิปาเคน กาฬปฺกฺเข ปณฺทโก โหติ ชฺฌนฺหปฺกฺเข ปนสฺส ปริพาหโ วุปสมติ อโย ปักขปณฺทโก) หมายความว่า กะเทยพวกนี้เป็นกะเทยมีราคะกล้า เฉพาะวันข้างแรมไปจนถึงเดือนดับเพราะอกุศลวิบาก แต่พอข้างขึ้นก็สงบไป พวกนี้เรียกว่า ปักขบัณเฑาะก์

๕. นปฺสกบัณเฑาะก์ (อิตฺถิอุกฺโกโตพฺยณฺชนกสฺส อิตฺถิสฺสุ ปุริสฺสํ กโรนฺตสฺส อิตฺถิ นิมิตฺตํ ปฏฺิจฺฉนฺนํ ปุริสนิมิตฺตํ ปากฺกํ ปุริสอุกฺโกโตพฺยณฺชนกสฺส ปุริสํ อิตฺถิภาวํ อุปคฺจณฺตสฺส ปุริสนิมิตฺตํ ปฏฺิจฺฉนฺนํ โหติ อิตฺถินิมิตฺตํ ปากฺกํ โหติฯ อิตฺถิอุกฺโกโตพฺยณฺชนโก สยณฺจ คพฺภํ คณฺหาตีติ ปฺรณฺจ คณฺหาเปตีฯ ปุริสอุกฺโกโตพฺยณฺชนโก ปน สยํ น คณฺหาตี ปรี คณฺหาเปตีฯ) หมายความว่า กะเทยพวกนี้มี ๒ เพศในร่างเดียวกัน คือ พวกอุกฺโกโตพฺยณฺชนกเมื่อทำหน้าที่ของผู้ชายให้หญิง ก็ซ่อนรูปเพศหญิงไว้แต่เพศชายปรากฏ, เมื่อทำหน้าที่เป็นหญิง เพศชายหายไปแต่เพศหญิงปรากฏ, เรียกพวกนี้ว่า ปุริสอุกฺโกโตพฺยณฺชนกฯ ส่วนอิตฺถิอุกฺโกโตพฺยณฺชนก ท้องเองก็ได้ และทำผู้อื่นท้องก็ได้ ส่วนปุริสอุกฺโกโตพฺยณฺชนกไม่ได้ตั้งท้องเอง แต่ทำให้หญิงท้องก็ได้ (ผู้เขียนฯ เคยเห็นภาพในหนังสือ คู่มือแพทย์)

พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงตรัสไว้อย่างไร?

เนลล์ หิ น ภิกขเว ปณฺฑโก ปพฺพาเซตฺตโป โย ปพฺพาเซยฺย อาปตฺติ ทุกฺกฐสฺสาคิ อาทินา
ปพฺพชฺชา อุปสมฺปทา จ ปฏิภุชิตฺตา ฯ

แปลใจความว่า ก็พระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสห้ามการบรรพชาและอุปสมบท แก่บุคคล
เหล่านั้น ด้วยคำเป็นต้นว่า ดูกรภิกษุทั้งหลาย กะเทยอันภิกษุไม่พึงให้บวช ภิกษุใดให้บวช ภิกษุ
นั้นพึงทำไม่ดี ฯลฯ

ตสฺมา เตปิ ปาราชิกา ความว่า เพราะกะเทยแม้เหล่านั้น เป็นผู้พ่ายแพ้แล้ว คือเปรียบ
เหมือนเป็นปาราชิกตั้งแต่เขาเป็นคฤหัสถ์ (คือบวชไม่ได้ตลอดชีวิต)

ปพฺพชฺชาปิ เนลล์ ปฏิภุชิตฺตา ฯ แม้การบรรพชาของคนพวกนั้นก็ทรงห้ามแล้ว

ปณฺฑโก ภิกขเว อนุปสมฺปนฺโน น อุปสมฺปาเทตฺตโป อุปสมฺปนฺโน นาเสตฺตโป ฯ ดูกร
ภิกษุทั้งหลาย อนุปสัมบันที่เป็นกะเทย ภิกษุไม่พึงให้บวช ที่บวชแล้วพึงให้สึกเสีย ฯ

จัดทำโดย วัดหลวงปรีชากุล (กุฏิพระมหาสุเทพ) อ.เมือง ปราชินบุรี